

ДО СТУДЕНТА, КОЙТО ПИТА: КОИ СА БЕДНИТЕ ДУХОМ?

Блажени са бедните духом, защото тяхно е царството небесно - казва Господ Иисус Христос. Тези думи те смущават. Смущението ти идва от това, че бъркаш скудоумието на слаборазвитите хора с духовната бедност, която Христос хвали.

Духовната бедност, или съкрушението, е характерна за най-добрите умове, които е имало човечеството. Тя е съзнание за собствената ни нищожност пред Божието величие, за нашата нечистота пред чистотата на Твореца, за пълната ни зависимост от безграничната Божия сила.

Цар Давид казва за себе си: *аз съм червей, а не човек*. А цар Давид не е бил скудоумен, а човек с богат и гениален ум. Неговият син, премъдрият Соломон, пише: *Надявай се на Господа от все сърце и не се осланяй на твоя разум*. Това именно означава да бъдеш беден духом: да се повериш изцяло на Бога, а на себе си да не вярваш.

Блажен е онзи, който може искрено да изповяда: *моята сила е нищожна, моят разум е слаб, волята ми е колеблива* - Господи, помогни ми!

Беден духом е светецът, който - като апостол Павел - може да каже: *нищо не знам, освен Христос!*

Беден духом е ученият, който - като Нютон - признава, че неговото незнание е безкрайно по-голямо от неговото знание.

Беден духом е богаташът, който - като богатия Иов - казва: *гол съм дошъл на този свят, гол ще си отида от него*.

Свети Сава, крал Стефан Дечански и княз Лазар са се чувствали бедни духом. Но какво говоря? Та всички апостоли, светци и праведници, заедно с милионите благочестиви люде от Божия народ, са считали себе си за бедни духом. Затова са станали, съгласно Божието обещание, наследници на Небесното Царство.

Смятай за беден духом не онзи човек, чиито знания са ограничени, а онзи, който не се хвали със знанието си.

Духовната бедност е пълната противоположност на високомерието и самохвалството. От глупавото и преглупаво високомерие и от гибелното самохвалство иска да ни опази Христос, когато облажава бедните духом.

Мир на теб и радост от Господа!